

возможность получить опыт государственного управления для сотен талантливых людей, лучшие из которых могут быть избраны в будущем в качестве руководителей страны. Сегодняшние политические лидеры могут быть против передачи реальной власти из центра на места, поскольку это ограничило бы их контроль над допуском в региональную и национальную политику и над условиями такого допуска.

Рост политической конкуренции создает прямую угрозу интересам нынешних политических лидеров. Поэтому многие влиятельные люди в Украине могут противиться и противодействовать любой реальной децентрализации власти. Демократическая децентрализация станет гарантией того, что в каждом регионе будут свои всенародно избранные местные лидеры, облаченные реальной властью и таким образом имеющие реальную заинтересованность в защите украинских территорий.

Существует обоснованное опасение, что местные советы и органы самоуправления могут оказаться под контролем олигархов или коррупционеров. В условиях демократии всегда существует такая опасность. Лучшей защитой от коррумпированных местных олигархов является функционирующая система местной демократии, в которой местные чиновники подотчетны местным избирателям.

В то время как политики на местном и национальном уровнях обсуждают альтернативные планы децентрализации, украинские избиратели должны задуматься об оптимальном балансе полномочий между выбранными ими представителями государственной и местной властей. При таком балансе правительство страны должно иметь верховную власть, чтобы обслуживать и защищать общие интересы всей страны, в то время как местным выборным чиновникам должна быть предоставлена определенная реальная власть, чтобы служить потребностям своих общин. Национальные лидеры, поддерживающие такую децентрализацию, несмотря на то, что она может ограничить их власть, несомненно, будут заслуживать благодарность нации.

Зарицький О. В., аспірант,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

ПРОБЛЕМА ВЕДЕННЯ ГЕОПРОСТОРОВИХ ДАНИХ В ДИНАМІЧНІЙ ГЕОІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ МІСТА

В 2005 році Європейською економічною комісією Організації Об'єднаних Націй була представлена публікація «Управління земельними ресурсами в Європі: Тенденції розвитку та основні принципи» [1]. В ній сказано, що: функція кадастру, як різновиду геоінформаційних систем (ГІС) – збирати та робити доступною графічну і текстову інформацію в підтримку

реєстрації, оцінки та раціонального використання земель; успішне використання ГІС в більшій мірі залежить від якості зареєстрованих даних і використання однорідної системи для просторової прив'язки даних; в поземельних книгах, кадастрі, податкових реєстрах, статистичних звітностях та муніципалітетах повинна використовуватись одна система прив'язки (координати, ідентифікатори, класифікатори тощо) ділянок, об'єктів, щоб дані, пов'язані з нерухомістю, мали змогу краще інтегруватися в усі мережі (підсистеми тощо).

За останній час питання щодо впровадження Зонінгу [2], як різновиду ГІС, на території України в населених пунктах стали проблемою сьогодення. У загальному розумінні Зонінг – це сприяння сумісності між різними видами землекористування.

Нами запропоновано механізм регламентації певних процесів, що підпорядковуються геометрично-правовим правилам, для єдиного алгоритму переходу до базових шарів зонування населеного пункту, включаючи елементи автоматизації процесу проектування [3], для сучасного та професійного менеджменту територій. Важливо, що це економічно доцільно і технічно обґрунтовано.

Базуючись на принципах Зонінгу, пропонується створити динамічну ГІС, яка б перекривала існуючі інформаційні системи та реєстри, яка б могла забезпечувати актуальність даних та надавати необхідну інформацію за запитом.

Як забезпечити функціональність інформаційної системи, якщо її дані є неповними? Вирішивши це питання, можна створити універсальну структуру саморегулюючої бази геопросторових даних (БГД).

З урахуванням вже внесених формотворчих загальних просторових об'єктів адміністративної одиниці, можливе інтуїтивне автозаповнення параметрів та/або формування простих геометричних об'єктів. Генерація інформації у відсутніх сегментах бази даних має реалізовуватись за принципом наслідування від суміжних просторових об'єктів. Контроль та цілісність БГД також забезпечуються в проекті за допомогою доменів, підтипів та принципу транзакції баз даних.

Весь динамічний процес наповнення БГД ділиться на два фрагменти. Цими фрагментами слугують операційні дані (ОД) та просторові дані (ПД). ОД: документи щодо планування; відомості про документи; налаштування системи; довідники; каталоги просторових даних; шаблони звітних форм тощо. ПД: вся геометрія просторових об'єктів; графічні частини документів та/або цифрові моделі місцевості.

В БГД динамічної ГІС розглядаються чотири можливих випадки стану забезпеченості відомостей про об'єкт: I – існує геометрична складова, але відсутня атрибутика; II – відсутня геометрична інформація, але є необхідні юридичні, описові та інші текстові дані; III – просторова одиниця системи забезпечена всіма необхідними даними; IV – комбіновані дані – в тій чи іншій мірі наближені до I та II.

Реалізація динамічної ГІС менеджменту регіональних ресурсів на основі Зонінгу може здійснюватися як на загальнодержавному і регіональному, так і на місцевому рівні – з відмінностями в завданнях та механізмах практичного застосування.

З огляду на Проект змін до Конституції України (щодо децентралізації влади) і концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади, даний підхід забезпечить додаткове наповнення місцевого бюджету.

ЛІТЕРАТУРА

1. United Nations Economic Commission for Europe. Land Administration in the UNECE Region: Development Trends and Main Principles. Geneva 2005.
2. ДСТУ-Н Б Б.1-1-12:2011. Настанова про склад та зміст плану зонування території (зонінг). – Введ. 01.06.12
3. Боровий В. О. Зонування земель ГІС-технологіями [Текст] / В. О. Боровий, О.В. Зарицький. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2015. — 168 с. — ISBN 978-617-7212-88-0.

Євдокімов О. В., аспірант
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У РОБОТАХ ЗАКОРДОННИХ ТА ВІТЧИЗНЯНИХ ДОСЛІДНИКІВ

Високим ступенем актуальності відзначилася у наш час проблема фінансування муніципальних утворень, а саме – пошуку джерел даного фінансування. Дане питання хвилювало розум як давнішніх, так і сучасних вітчизняних та закордонних правознавців та економістів: Л. Штейна [4], А. де Токвіля, П. Лабанда, Р. Гнейста, О. І. Васильчикова [1], О. Д. Градовського[2].

Згідно з ученням Л. Штейна, право на активну участь громадянина в житті територіальної громади надається йому лише в разі сплати податків до місцевого бюджету, що вже можна вважати механізмом формування економічної бази розвитку територіальної громади. Також їм висувається теза про те, що проблеми муніципальних утворень можуть вирішуватися державою на державні ж кошти, тобто фінансування розвитку даних утворень також може відбуватися за рахунок коштів державного бюджету.

О. Васильчиков визначає самоврядування «як участь народу в місцевому внутрішньому управлінні». Істотним елементом самоврядування О. Васильчиков визнає повну самостійність місцевих органів в межах закону. Ця самостійність усталюється поступово, і можна помітити три періоди в її утворенні: 1) прагнення до того, щоб податки і повинності, що встановлюються центральною владою, розкладалися на місцях з міркувань місцевих жителів; 2) доручення самого витрачання коштів, отриманих від